

MAI reiterează regulile de securitate la vânătoare

Pe parcursul sezonului de vânătoare 2012-2013, Ministerul Afacerilor Interne întreprinde toate măsurile de rigoare pentru asigurarea controlului riguros asupra circulației armelor individuale, respectării regulilor de vânătoare și contracarării cazurilor de braconaj.

În acest context, pentru evitarea unor incidente cu aplicarea armelor de foc în timpul vânatului, reamintim amatorilor acestui gen de activitate regulile de securitate:

I. Reguli generale

1. Condiția temeinică a securității folosirii armelor de vânătoare este cunoașterea perfectă și respectarea cu strictețe a regulilor utilizării acestor arme, precum și respectarea severă a disciplinei în timpul efectuării vânătoarei de către fiecare participant (vânător, gonaș).
2. Posesorul armei de vânătoare este responsabil de păstrarea corectă a armei și munițiilor, precum și de toate consecințele posibile, care rezultă de pe urma păstrării ei neglijente sau nelegitime, de pe urma folosirii armei ori munițiilor sale.
3. Arma poate fi purtată numai de către titularul permisului, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:
 - a) trebuie să fie asigurată în cazul în care în condiții de uzină este prevăzut să aibă piedică de siguranță și să nu fie armată;
 - b) să se afle în permanență numai asupra sa și să nu fie transmisă, sub nici o formă, altor persoane, cu excepția armurierilor, organelor de poliție competente, precum și personalului abilitat prin lege să păstreze și să asigure securitatea temporară a armelor, la intrarea în instituțiile publice, în mijloacele de transport naval sau aerian, precum și în alte locuri unde portul armei este interzis prin lege;
 - c) să fie însoțită de documentul care atestă dreptul de port și de folosire.
4. Armele de vânătoare pot fi procurate doar în baza permisului de procurare eliberat de serviciul abilitat ale Ministerului Afacerilor Interne sau inspectorul autorizări al Comisariatului teritorial de poliție din raza de domiciliu a solicitantului, iar portul armelor de vânătoare se permite în baza permisului de portarmă valabil, eliberat de organele enunțate.

II. Păstrarea, transportarea și folosirea armelor și munițiilor

5. Posesorul armei de vânătoare este obligat să asigure integritatea armei și munițiilor aferente conform legislației în vigoare și actelor normative ale Ministerului Afacerilor Interne.

6. Păstrarea la domiciliul deținătorului a armei de vânătoare și munițiilor aferente se face în locuri special destinate, în safeu metalic fixat de podea sau perete, astfel încât să fie exclus accesul persoanelor neautorizate (îndeosebi, a copiilor). Arma trebuie să fie descărcată, demontată și păstrată separat de muniții.

7. Se interzice păstrarea împreună a pulberii și capselor sau cartușelor, precum și a pulberii cu fum împreună cu pulberea fără fum.

8. Rudele sau persoanele care locuiesc împreună cu o persoană ce deține în mod legal arme sau muniții au obligația ca, în cazul în care deținătorul decedează sau este declarat dispărut, să depună armele și munițiile respective la cel mai apropiat organ de poliție, în termen de 15 zile de la data decesului sau, după caz, a rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de declarare a dispariției.

9. Vânătorii trebuie să cunoască construcția și mecanismul armei de vânătoare, funcțiile și interacțiunile detaliilor ei, precum și calitățile tehnice și balistice ale munițiilor de vânătoare.

10. Vânătorul este obligat să poată mânui arma repede și cu îndemnare – să epoleze – să pună arma corect la ochi, să țintească, să reîncarce, etc.

11. Este interzisă tragerea și aflarea cu arma încărcată în localități sau în apropierea lor.

12. Se interzice categoric folosirea armelor cu defecte tehnice.

13. În timpul deplasării cu orice mijloc de transport, arma de vânătoare trebuie descărcată, demontată și pusă în husă (cu excepția trecerii de pe un sector pe altul, când arma trebuie să fie doar descărcată).

14. În timpul încărcării sau descărcării armei de vânătoare, țevicele ei trebuie să fie îndreptate în sus ori spre pământ, iar după încărcare, arma trebuie pusă la siguranță, dacă este prevăzută cu aceasta.

15. Înaintea vânătoarei, toate cartușele trebuie cercetate cu atenție și calibrate. Nu se recomandă de folosit cartușe, pe suprafața metalică a cărora (inclusiv capsele) au apărut pete de rugină.

16. Pentru armele de vânătoare cu camera detonantă de 70 mm este interzisă folosirea cartușelor care au lungimea de 76 mm și nu se recomandă folosirea cartușelor de 70 mm pentru armele care au camera detonantă de 76 mm.

17. Cartușele, încărcate cu praf fără fum, sunt folosite numai pentru armele care au marca specială de uzină (litera I).

18. Dacă în timpul încărcării armei cartușul nu intră liber în camera de detonare, el nu trebuie împins cu forța sau bătut, deoarece în asemenea cazuri poate exploda. Cartușul trebuie scos cu atenție din camera de detonare și schimbat cu altul.

19. Se interzice folosirea cartușelor cu termen de valabilitate expirat sau degradate, care urmează a fi transmise inspectorului autorizări pentru nimicire.

20. Se interzice folosirea cartușelor care au capsele ieșite în afara temeliei lui metalice. Închiderea cu forță a armei în asemenea cazuri poate duce la explozia cartușului în arma deschisă, ceea ce poate cauza accidente.

21. Dacă în timpul descărcării armei cartușul nu poate fi scos cu ajutorul extractorului special, trebuie să închidem la poziția inițială arma, efectuând împușcătura (numai cu învoirea conducătorului vânătoarei în fiecare caz particular și cu respectarea regulilor tehnicii de securitate), urmând după aceasta a extrage tubul.

22. Dacă la deschiderea armei temelia metalică a cartușului va luneca și va trece prin extractor, urmează a desface țevile de pat, deșurubând șurubul extractorului, scoțând extractorul și după care scoatem cartușul cu ajutorul vergelei.

23. După împușcătură, înainte de a încărca arma, urmează să verificăm, dacă nu a rămas în țeavă vre-un dop de pâslă, sau de carton, bucăți din ele sau din tubul desfăcut. De asemenea, vom fi precauți ca în țevile armei să nu nimerească zăpadă, pământ sau alte corpuri străine, care în timpul trageri din armă pot duce la umflarea sau deteriorarea țevilor.

24. La tragerea din armă cu pulbere fără fum, în caz când cartușul face rateu, vânătorul nu trebuie să deschidă arma înainte de 7-8 secunde, deoarece deschiderea pripită a armei poate duce la accidentare.

25. Nu se permite împușcarea simultană din ambele țevi. Patul armei poate să nu suporte reculul dublat și pușcașul se poate alege cu trauma umărului. Ținerea simultană a două degete pe cele două trăgace poate duce la împușcătură dublă și traumarea degetelor.

26. Se interzice categoric a împușca asupra unei ținte neclare (într-o pădure deasă, pe timp de ceață, în amurg, contra soarelui, etc.). Nu se admite să împușcăm în direcția

unui zgomot. Asemenea împușcături poate fi cauza celor mai grave accidente.

27. La trecerea diferitor obstacole (șanțuri, garduri, pâraie, etc.), armele trebuie descărcate.

28. În caz de cădere a armei sau a vânătorului, se recomandă să descărcăm imediat arma și să ne convingem că în țevi nu a nimerit zăpadă, pământ, etc. În caz contrar, în timpul împușcăturii poate avea loc umflarea sau deteriorarea țevelor.

29. Împușcarea cu glonte trebuie efectuată cu o atenție deosebită și numai după ce ne convingem că în direcția împușcăturii nu sunt oameni sau animale domestice.

30. Glonte împușcate din arma de vânătoare cu țeava lisă este periculos până la o distanță de 1000 m, alicele de lup – până la 600 m, alicele de mărime mijlocie – până la 300 m. Alicele în timpul împușcăturii adesea se lipesc câteva împreună, zburând la o distanță mult mai mare, decât alicele separate.

31. În timpul servirii mesei arma trebuie să fie descărcată și nu se recomandă a fi pusă direct pe pământ.

32. SE INTERZICE categoric:

- a îndrepta arma asupra oamenilor, animalelor domestice, asupra ferestrelor, etc.;
- a transmite arma din mână în mână, fără a ne convinge în prealabil că arma este descărcată;
- a ucide animalul rănit cu ajutorul patului sau țevelor armei. În rezultatul acestui fapt poate fi deteriorată arma sau se poate produce un accident ca urmare a unei împușcături involuntare;
- a se lua arma de țevi în timpul ieșirii din barcă, autoturism sau alte unități de transport.

33. Vânătorul în orice condiții trebuie să se comporte cu arma de vânătoare în așa fel, ca și cum ea ar fi încărcată și gata de tras.

34. Se interzice încărcarea cartușelor în apropierea focului deschis, precum și fumatul când lucrăm cu pulbere.

35. La stabilirea dozei de pulbere pentru fiecare cartuș este necesară respectarea instrucțiunilor respective. Este interzisă folosirea pulberii de marcă necunoscută.

36. Doza pulberii fără fum pentru fiecare cartuș se stabilește numai cu cântarul sau dozatorul (după o cântărire prealabilă a dozei). La dozarea pulberii fără fum poate fi folosită o măsură de capacitate, controlată în prealabil la cântar.

37. În scopul preîntâmpinării accidentelor, la stabilirea dozei de pulbere fără fum pentru diferite încărcături, anumite doze cer să fie controlate la cântar.
38. Este interzisă încărcarea cartușelor fără dispozitive speciale, prevăzute pentru încărcat (cântar pentru pulbere, dispozitiv pentru aranjarea capsei, etc.).
39. Se interzice categoric folosirea la încărcarea cartușelor pentru arme cu țeava lisă a pulberii, prevăzută pentru armele cu țeava ghintuită, precum și a pulberii fără fum prevăzută pentru armele cu destinație militară.
40. La încărcarea cartușelor se cer folosite capsele corespunzătoare. La încărcarea cartușelor cu pulbere fără fum se cer folosite numai capse de tipul „Jevello”, totodată, la cea mai mică nuanță de oxidare capsă trebuie considerată rea sau degradată.
41. Capsa se introduce în cuibul cartușului cu ajutorul unui dispozitiv special. Se interzice scoaterea capse prin lovituri de ciocan sau alte obiecte. După fixarea în cuibul tubului de cartuș, „căciula” capsei nu trebuie să aibă deteriorări (adâncituri, îndoituri sau zgârieturi adânci). Cartușul cu capsă deteriorată nu trebuie să fie folosit.
42. La turnarea pulberii în tubul cartușului dispozitivul sau completul rechizitelor pentru încărcare trebuie să asigure turnarea numai a unei doze de pulbere într-un singur cartuș.
43. Pentru preîntâmpinarea deteriorării țevelor, dopurile din orice fel de material trebuie să corespundă calibrului cartușului (armei).
44. Se interzice folosirea dopurilor din materiale inflamabile (hârtie, buci, porolon, etc.).
45. La încărcarea cartușelor cu alice de lup se cere ales cu acuratețe diametrul lor în corespundere cu diametrul țevei. Pentru a evita blocarea țevelor cu alice se recomandă aranjarea lor în cartuș în coloană (unul după altul), utilizând căptușeală din carton moale.
46. Se interzice vânătoarea cu utilizarea armelor cu țeava ghintuită, precum și armelor pneumatice, arcurilor sau arbaletelor.
47. Începerea vânătoarei este permisă nu mai devreme decât cu o oră înainte de răsăritul soarelui; vânătoarea ia sfârșit nu mai târziu decât peste o oră după asfințitul soarelui.
48. Vânătorului îi este INTERZIS CATEGORIC folosirea băuturilor alcoolice înainte de vânătoare și în timpul vânătoarei. Totodată, este interzis portul armelor în stare de ebrietate.

III. Drepturile și obligațiile conducătorilor de vânătoare

49. Conducătorul organizează și conduce vânătoarea în colectiv. El asigură de asemenea respectarea regulilor de securitate la vânătoare și poartă răspundere pentru respectarea lor. Înainte de începerea vânătoarei, conducătorul este obligat să controleze prezența carnetelor de vânător la toți vânătorii, precum și a permiselor de portarmă. El trebuie să facă un instructaj referitor la tehnica de securitate. Dacă la locul de desfășurare a vânătoarei în colectiv există și alte reguli de organizare și de securitate în timpul vânătoarei, este obligația conducătorului să aducă la cunoștința tuturor vânătorilor aceste reguli. Totodată, conducătorul vânătoarei le aduce la cunoștință planul organizării vânătoarei colective (ruta, câte și ce fel de animale sau piese de vânătoare urmează să fie vâinate, semnalele convenționale, etc.).

50. Conducătorul îi aranjează pe vânători după numere, alege hăitașii și numărul vânătorilor, controlează armele și munițiile, iar la sfârșitul goanei dă semnalul de adunare.

51. pentru încălcarea regulilor de securitate conducătorul are dreptul să interzică unor vânători să mai participe la vânătoare sau în genere să suspende vânătoarea.

52. Conducătorul rezolvă toate problemele discutate, care pot apărea în timpul vânătoarei. Instrucțiunile conducătorului, dacă ele nu contravin prevederilor Legii regnului animal nr. 439-XIII din 27.04.1995 și regulilor de securitate la vânătoare, sunt obligatorii pentru toți participanții la vânătoare și trebuie executate fără îndoială.

53. În obligațiile conducătorului echipei de vânători intră întocmirea documentelor referitoare la cazurile de accidente, alcătuirea schemei locului faptei sau întâmplării, luarea explicațiilor, etc.

54. În caz de incidente cu arme, dacă au rezultat victime umane sau au avut de suferit animale sau păsări domestice, conducătorul echipei de vânătoare sau vânătorii sînt obligați să anunțe imediat cel mai apropiat organ de poliție. Totodată, persoana care a aplicat arma este obligată să acționeze imediat pentru a acorda primul ajutor și asistență medicală persoanelor rănite. În această situație, organul de poliție sesizat are obligația să efectueze cercetarea la fața locului a circumstanțelor în care s-a produs evenimentul. Arma care a fost folosită rămâne la păstrare în organul de poliție care desfășoară cercetarea, până la încheierea acesteia.

IV. Regulile de securitate în timpul organizării și efectuării vânătoarei cu gonași

55. Vânătoarea cu gonași este cea, în timpul căreia animalele sălbatice sunt mînate spre linia trăgătorilor.

56. Disciplina strictă a participanților, cunoașterea perfectă și executarea cu strictețe a regulilor de vânătoare, precum și a indicațiilor conducătorului echipei de vânătoare sunt condiții importante ale securității în timpul desfășurării vânătoarei cu gonași.

57. Înainte de a începe vânătoarea, conducătorul efectuează instructajul referitor la tehnica securității, ordinea organizării și desfășurării vânătoarei. După aceasta fiecare participant al echipei de vânătoare semnează, că a luat cunoștință de instructaj.

58. La vânătoarea de acest tip, persoane determinate din timp (gonașii), care fac parte din echipa de vânători, mână animalele spre linia vânătorilor trăgători.

59. Gonașilor le este interzis să se afle cu armele încărcate sau să tragă din ele în timpul când exercită această misiune.

60. Se interzice ca cineva să părăsească din propria inițiativă locul întrunirii pînă la începerea vânătoarei, sau să întreprindă acțiuni de vânătoare sau să tragă.

61. Linia trăgătorilor și cea a gonașilor sunt aranjate de conducător sau persoana care îl înlocuiește (pădurar).

62. Linia trăgătorilor trebuie să fie dreaptă și bine văzută de fiecare vânător. (Se recomandă ca ea să fie aranjată pe un drum, într-o poieniță, la hotar de pădure, etc.).

63. Trăgătorii trebuie aranjați cel puțin la distanța de 100 metri unul de altul și să li se determine clar de către conducătorul vânătoarei sau pădurar, în funcție de caracterul vânătoarei, particularitățile locului, a tipului de arme și cartușe folosite.

64. Fiecare trăgător, care se află la locul de pândă, trebuie să cunoască și să vadă bine trăgătorii care stau în partea dreaptă și stîngă a lui, cât și linia întreagă, drept care trăgătorii își vor arăta reciproc locul lor de aflare înainte de a se masca.

65. SE INTERZICE categoric schimbarea din propria inițiativă, cât și părăsirea locului înainte de sfârșitul goanei.

66. Conducătorul echipei de vânătoare sau pădurarul, aranjând trăgătorii la locurile de pândă, sunt datori să le arate acestora direcția și sectorul de tragere, ceea ce este necesar să se execute fără ezitare de către fiecare vânător.

67. Hotarele sectorului de tragere trebuie marcat vizibil cu anumite obiecte, astfel încât să formeze un unghi nu mai mare de 45 de grade în partea dreaptă și stîngă a vânătorului.

68. SE INTERZICE categoric tragerea de-a lungul liniei pîndașilor și peste hotarele sectorului de tragere determinat.

69. La vânătoarea cu gonași tragerea se admite în limitele indicate, fie în afara lor. Atunci când animalul sparge linia trăgătorilor sau dacă gonașii se află la o distanță mai mică de 200 de metri, tragerea nu se face decât după ce animalul trece peste linia trăgătorilor. Vânătorul se întoarce în cazul acesta sub un unghi de 180 de grade și împușcă în limitele sectorului de tragere, adică sub un unghi de 45 de grade în dreapta și stânga în raport cu perpendiculara pe linia trăgătorilor.

70. Pentru prevenirea rănirii gonașilor, vânătorii care stau la pândă sunt obligați să cerceteze mereu cu atenție sectorul lor de tragere, cât și locul din direcția împușcăturii.

71. Gonașii, la rândul lor, apropiindu-se de linia trăgătorilor trebuie să vocifereze mai mult și mai tare, iar în timpul împușcăturii să se oprească, adăpostindu-se după tulpini, rădăcini de copaci, etc.

Este de dorit ca îmbrăcămintea vânătorilor, să se deosebească de cea a gonașilor cât mai evident pe fundalul pădurii.

72. La vânătoarea cu gonași la mistreț se va trage numai din armă de vânătoare la o distanță cel mult de 50 de metri, iar cartușele vor fi încărcate numai cu glonț pregătit special de fabrică.

SE INTERZICE categoric folosirea la aceste vânători a gloanțelor rotunde, deoarece acestea ricoșează sub un unghi mare. Folosirea alicelor de lup se admite numai la vânătoarea de reglare sau selectare de capre. La vânătoarea de iepuri se folosesc alice № 1, 0, 00.

73. Trăgătorului i se permite la vânătoarea cu gonași să încarce arma numai după ce este aranjat la locul de pândă. Trăgătorul este obligat să descarce arma înainte de a părăsi locul de pândă.

74. Se interzice urmărirea animalului rănit fără consimțământul conducătorului echipei. Mistrețul bătrân rănit se va urmări obligator de doi vânători, care se vor deplasa paralel la o distanță nu prea mare, astfel încât să se poată vedea unul pe altul.

75. SE INTERZICE părăsirea locului de pândă și apropierea de animalul rănit sau doborât până la sfârșitul goanei.

76. SE INTERZICE să se tragă asupra animalului, care vine în direcția unuia dintre trăgătorii vecini.

77. SE INTERZICE să se tragă asupra animalului, care a căzut de la împușcătura altui trăgător.

78. Aproximarea de mistrețul care a căzut, chiar și de cel care stă nemișcat, trebuie făcută cu mare atenție, fiind gata în orice moment pentru a efectua o nouă împușcătură întrucât animalul, care pare ucis, sare deseori asupra vânătorului care se apropie de el.

79. Conducătorul echipei trebuie să poarte asupra sa medicamente și pansamente, pentru a putea acorda, la necesitate, primul ajutor medical.

80. Dacă în timpul vânătoarei cu gonași s-a produs un accident sau incident, vânătoarea trebuie imediat oprită, pentru acordarea primului ajutor medical și transportarea victimelor la cel mai apropiat punct medical de urgență, cu anunțarea despre cele întâmplate a celui mai apropiat organ de poliție.

V. Regulele de securitate la vânătoarea pe baltă și cea la hulubi

81. Vânătoare la păsări de baltă și la cea de porumbei se efectuează numai colectiv.

82. În timpul vânătorii la păsările de baltă și cea de porumbei vânătorul trebuie să cunoască și să respecte cu strictețe toate regulile de securitate referitoare la folosirea armelor de vânătoare.

83. În timpul vânătoarei la păsări de baltă se permite ca pe un sector de un hectar să vâneze nu mai mult de patru vânători.

84. În timpul vânătoarei la păsări de baltă și la cea de porumbei se permite să se tragă numai în păsările care zboară, cu excepția uciderii păsărilor rănite, care au căzut pe apă, dacă în direcția împușcăturii nu se vor afla alți vânători.

85. SE INTERZICE, pentru a evita accidentele, să se împuște asupra păsării la o distanță de 30 metri, dacă ea zboară la o înălțime mai mică de 10 metri.

86. SE INTERZICE să se împuște în pasărea, la care este deschisă vânătoarea, dacă ea se află la o distanță mai mare de 50 metri de la vânător sau mai departe de cât jumătate din distanța cu vânătorul vecin.

87. La vânătoarea de baltă arma se va încărca în următoarele cazuri:

a) În timpul vânătoarei de la picior – care se efectuează în gospodăria, indicată în permisul de vânătoare;

b) în timpul vânătoarei cu barca, când vânătorul se află în picioare în partea din față a bărcii;

c) Atunci, când vânătorul a ocupat locuri speciale de pândă, sau se află în bărci mascate și ancorate.

88. După ce sunt încărcate, armele fără cocoașe trebuie puse neapărat sub siguranță, iar celelalte – cu cocoașele nearmate.

89. SE INTERZICE CATEGORIC să se încarce arma până la timpul indicat pentru începerea vânătoarei.

90. Bărcile trebuie să fie echipate conform regulilor de securitate. Vânătorilor li se interzice să folosească bărci, care nu sunt echipate conform regulilor de securitate și să se afle în ele pe apă.

91. Bărcile pentru vânătoare trebuie să fie echipate în felul următor:

a) corpul bărcii nu trebuie să aibă găuri;

b) barca trebuie să aibă scaune corespunzător numărului de vânători (de regulă, 1-2 vânători).

92. În fiecare barcă trebuie să se afle următorul echipament:

a) un vas special pentru scoaterea apei;

b) în corespundere cu numărul de vânători, colaci de salvare. În locul colacilor de salvare se pot folosi veste de salvare sau pernuțe speciale împlute cu plută sau alt material plutitor. În timpul vânătoarei aceste pernuțe se pot folosi și ca scăunele;

c) o ancoră legată cu o frânghie rezistentă;

d) o prăjină de împins barca, vopsită într-o culoare aprinsă la capătul de sus și o pereche de vâsle.

93. Dacă în barcă lipsește prăjina, atunci în afara celor două vâsle trebuie să mai fie și o vâslă de mână.

94. Persoanelor care nu au cunoștințele și deprinderile elementare pentru conducerea bărcii, li se interzice să conducă în timpul vânătoarei barca.

95. În timpul vânătoarei „din mers” SE INTERZICE categoric, ca vânătorul, care se află la cârma sau împinge barca, să tragă din armă. Trăgătorul se va afla în partea din față a bărcii.

96. Trăgătorul, în funcție de situația efectuării împușcăturii, poate folosi un sector de 180 de grade (90 – în dreapta, 90 – în stânga de la perpendiculara pe barcă).

97. În timpul încărcării armei în barcă, țeevile trebuie ținute în sus cel puțin sub un unghi de 45 de grade, sau în una din părțile laterale a bărcii.

98. Arma trebuie să fie pusă sub siguranță până la momentul când apare vânatul. Arma se va ține în mâini în așa fel, ca țevicele să fie mereu în sus cel puțin sub un unghi de 45 de grade.

99. Dacă vânătorul pune arma jos în barcă, atunci ea trebuie neapărat descărcată.

100. Nu se permite ca vâslașii să tragă din armă.

101. În timpul când vânătorii din barcă se schimbă cu locurile, trebuie mai întâi să descarce armele și să le aranjeze cu grijă în barcă. Și numai după ce și-au ocupat noile locuri, își iau și armele, având grijă ca țevicele să fie mereu în sus. Dacă în timpul deplasării apare vânatul, atunci vâslașul sau cel care împinge barca cu prăjina trebuie să înceteze orice fel de mișcare, pentru a-i asigura vânătorului trăgător o poziție maximum de stabilă.

102. Nu se admite să se tragă din armă fiind în picioare, de-a curmezișul părților laterale ale bărcii.

103. Dacă barca se află în ascunziș și este ancorată, atunci li se permite să împuște ambilor vânători, dar cu condiția că ei să-și determine fiecare din timp sectorul său de tragere. Se interzice categoric ca vânătorul din barcă să împuște peste capul partenerului de vânătoare.

104. Vânătorii plasați la locurile de pândă (platforme, bărci, etc.) trebuie să cunoască bine locurile unde se află vânătorii din vecinătate pe o rază de cel puțin 100 de metri, pentru ca să poată alege direcții nepericuloase, efectuând împușcăturile.

105. Vânătorul căzut în apă, trebuie să urce în luntre numai pe la capetele ei și nici de cum peste bord (părțile laterale).

VI. Instructajul vânătorilor privind regulile de securitate la vânătoare

106. Fiecare vânător trebuie să susțină, la admiterea în Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Moldova, un colocviu referitor la regulile de securitate la vânătoare conform programului prevăzut.

107. Următorul colocviu are loc în timpul susținerii de către membrii societății a minimului de vânător nu mai rar de cât o dată la doi ani. Colocviul este primit de către o comisie a societății raionale sau orășenești de vânători, întocmindu-se, totodată, un proces-verbal, iar în carnetul de vânător se va înregistra susținerea lui.

108. Vânătorii, care nu au notat în carnet susținerea minimului de vânător, li se interzice participarea la vânătoare.

109. Pentru conducătorii colectivelor de vânători colocviul, referitor la regulile de securitate, este primit de către Consiliul republican al Societății Vânătorilor și Pescarilor din Moldova.

110. Dacă la vânătoare i-a parte și vânători din alte state străine, atunci li se aduc la cunoștință până la începerea vânătoarei regulile de securitate, care sunt în vigoare în Republica Moldova, conform instructajului prin semnătura vânătorului.

VII. Responsabilitatea purtată pentru încălcarea regulilor de securitate la vânătoare

111. Datoria fiecărui vânător este de a respecta cu strictețe și în permanență regulile de securitate la vânătoare.

112. Nerespectarea regulilor de securitate la vânătoare este considerată drept o încălcare gravă comisă de către vânător.

113. Participanții la vânătoare, care au încălcat regulile de securitate, pierd, la dispoziția (decizia, propunerea) conducătorului vânătoarei, dreptul de a participa la vânătoare.

114. Conducătorul vânătoarei întocmește un proces-verbal despre încălcarea regulilor de securitate la vânătoare, care în timp de 3 zile este remis în adresa Societății Vânătorilor și Pescarilor din Moldova pentru examinare și decizie.

115. Pentru încălcarea regulilor de securitate la vânătoare, persoana vinovată poate fi lipsită de dreptul de a participa la vânătoare pentru o anumită perioadă sau să fie în general exclus din Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Moldova.

116. În cazul în care încălcarea regulilor de securitate la vânătoare a cauzat victime umane sau prejudicii materiale, sau a prezentat pericol pentru sănătatea și viața cetățenilor, persoana vinovată poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

117. Excluderea din Societatea Vânătorilor și Pescarilor din Moldova sau pierderea temporară a dreptului de vânător nu eliberează persoana vinovată de răspunderea prevăzută de legislație.

118. În cazul în care conducătorul echipei nu asigură respectarea regulilor de securitate în timpul vânătoarei colective, reprezentantul organelor de supraveghere are tot dreptul să suspendeze vânătoarea.

Ministerul Afacerilor Interne solicită vânătorilor să fie responsabili și să respecte cerințele de securitate în procesul aplicării armelor de foc, precum și respectarea regulilor de vânătoare pentru evitarea unor eventuale incidente sau delictе.

Direcția informare și relații cu publicul,
15 octombrie 2012